sinnule kõhhuhaigus; ning kui ta temmole neid kondid näitis ütles temma: no kardan et sa rikkud ommad hambad. Minne, ning otsi ennesele parremad asjad. Siis läks koer ullumisses ärra ning närvis hobbose käggarad.

Õppetus.

Perred kes on rahhotumad, ning põlgwad sedda kallis Jummala ande mis nemmad omma perremehhe käest sawad, on nenda kui sesinnane koer. Kül monni, kes essitekse ei olle pima ning solaga rahhule olnud, nüüd wottaks Jummalat tännada, kui ta saaks need leiba tükkid mis ta holetumal wisil enne ärrawiskand on. Kui nisuggussid agga ennese ommaks saawad siis nemmad saawad ka tähhele, et seäl sa egga wet egga wermet, ei silma egga suhhu panna.

Warres.

Kõrbes olli ühhel warresel wäggasuur Janno. Sesuggusse hädda sees näggi temma kruusi mis poleks weega olli täidetud. Temma läks äre peäle, sai agga mitte kallal et se süggaw olli. Mis nüüd tehha on, et se Janno wäaga suur on? Kas ta peab kruusi ümberlükkama? Sedda ta ep suda mitte et se raske on. Kas ta peab siis sisse puggema? Ei! ta karbab et ta uppub ärra ning saab mitte ennam wälja. Mis usk siis aitab? Kes sedda teab? Wata! warres õppetab sind sedda. Temma koggutab pissukessed kiwwid ning wiskab neid sisse senni kui wet touseb, ning temma ullatab, ja omma Janno ärrakustutab.

Õppetus.

Nouga tõõd tehhakse, ei sure wäega. Se kes nenda kui üks laisk proos igga tõ jures agga ükspäinis peab su lahti ning meleto selsab se ep saa abbi: kes agga

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 18